

KIRKEBLAD

FOR KJELLERUP OG OMEGNS VALGMENIGHED

NUMMER I

MARTS

2017

32. ÅRGANG

Eja,
søde førstegrøde,
førstegrøde af
bliden vår!

Lad det nu fryse,
lad mig nu gyse,

lad mig nu gyse,
det snart forgår.

H. A. Brorson,
"Her vil ties, her vil bies",
Højskolesangbogens nr. 48

Lysmesse – sidste søndag efter Helligtrekonger

Som bekendt har alting sin tid, og nu er tiden til at få en prædiken på papiret. Så her følger mine ord fra valgmenighedens prædikestol ved vores stille kyndelmisse-fejring søndag d. 5. februar, hvor det var sidste søndag efter Helligtrekonger. Det var mildt i vejret de dage, men frosten ventede lige om hjørnet, og da disse linjer blev skrevet og kirkebladet sat op, var det bidende koldt, og i mit lille liv var der store forventninger til det forår, der forhåbentlig er ved at indfinde sig, nu hvor bladet er endt foran læsende øjne. Her følger først søndagens Bibellæsninger og derefter selve prædikenen – omtrent i den ordlyd den blev nedskrevet i, men forhåbentlig også forståelig, for dem, der ikke var til stede, men måske alligevel kunne få glæde af det, der blev sagt. Glædeligt forår til alle!

2. Mosebog, kapitel 34, vers 27-35:

Herren sagde til Moses: »Skriv disse ord ned, for det er på grundlag af disse ord, jeg slutter pagt med dig og med Israel.« Så blev han der hos Herren i fyrre dage og fyrre nætter uden at spise eller drikke noget, og han skrev pagtens ord, de ti bud, på tavlerne. Da Moses kom ned fra Sinajs bjerg, havde han Vidnesbyrdets to tavler i hånden, da han gik ned fra bjerget. Moses vidste ikke selv, at det strålede fra hans ansigt, fordi Herren havde talt med ham; men Aron og alle israelitterne så, at det strålede fra hans ansigt, og de blev bange for at komme ham nær. Men Moses kaldte på dem, og Aron og alle overhovederne i menigheden kom hen til ham igen, og Moses talte med dem. Derefter kom også alle israelitterne nærmere, og han gav dem besked om alt det, som Herren havde sagt ham på Sinajs bjerg. Og da Moses

var færdig med at tale med dem, lagde han et slør over sit ansigt. Men hver gang Moses kom ind for Herrens ansigt for at tale med ham, tog han sløret af, indtil han skulle ud igen. Så gik han ud og fortalte israelitterne, hvad han havde fået befaling om. Og hver gang israelitterne så Moses' ansigt, så de, at det strålede fra hans ansigt; Moses tog da sløret for sit ansigt, indtil han igen skulle ind og tale med Herren.

2. Petersbrev, kapitel 1, vers 16-18

For det var ikke udspekulerede fabler, vi byggede på, da vi forkyndte jer vor Herre Jesu Kristi magt og hans komme, men vi havde med egne øjne set Jesu majestæt. For han modtog ære og herlighed af Gud Fader, da der lød en røst til ham fra den ophøjede herlighed: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag.« Denne røst har vi selv hørt lyde fra himlen, mens vi var sammen med ham på det hellige bjerg.

Matthæusevangeliet, kapitel 17, vers 1-9

Seks dage efter tog Jesus Peter og Jakob og hans bror Johannes med sig og førte dem op på et højt bjerg, hvor de var alene. Og han blev forvandlet for øjnene af dem, hans ansigt lyste som solen, og hans klæder blev hvide som lyset. Og se, Moses og Elias kom til syne for dem og talte med ham. Så udbrød Peter og sagde til Jesus: »Herre, det er godt, at vi er her. Hvis du vil, bygger jeg tre hytter her, én til dig og én til Moses og én til Elias.« Mens han endnu talte, se, da overskyggede en lysende sky dem, og der lød en røst fra skyen: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham!« Da disciplene hørte det, faldt de ned på deres ansigt og blev grebet af stor frygt. Men Jesus gik

hen og rørte ved dem og sagde: »Rejs jer, og frygt ikke!« Og da de løftede deres blik, kunne de kun se Jesus alene. Mens de gik ned fra bjerget, befalede Jesus dem: »Fortæl ikke nogen om dette syn, før Menneskesønnen er opstået fra de døde.«

De første vintergækker er brudt frem fra mulden. Der er ikke mange af dem endnu, for vinteren er jo langt fra at være slut. Men de er der – som tegn på det forår, der kommer. De står derude i den kolde jord og har til opgave at gøre nar af vinteren – at drive gæk med vinteren, som deres navn jo fortæller os. Men der er stadig langt igen, inden naturen kan fejre sin genfødsel. Ja, allerede i sidste uge sagde vejr-spåmændene jo, at det skal blive meget koldt i den kommende uge. Og det bliver det sikkert – hvis ikke i denne uge, så senere, for vi er jo kun halvejs i vinteren.

Men halvejs er også noget. For nu er mørket ved at slippe sit lede greb i vores gode verden. Lyset er på vej tilbage. Vi kan se det om morgenen, og de af os, som er særligt følsomme over for årstidernes gang kan også mærke det i hjertet – at mørket er ved at slippe sit tag i os.

I torsdags var det Kyndelmisse – eller lysmesse, som ville være en mere nutidig mundret oversættelse af det latinske navn på den gammelkirkelige skik *Candelarum missa*, altså kandelaber-messen. Ved kandelaber-messen vandrede de kristne gennem deres byer med levende lys i hænderne for at vise til hinanden og huske sig selv på to ting, der i den kristne kirke hænger uløseligt sammen. Nemlig at forårets lys snart vil ryste vinterens mørke af sig, og at Jesus Kristus *er* verdens sande lys – det lys, der skal skinne for alle mennesker.

Man fejrer stadig lysmessen i katolske lande,

men hos os i dagens Danmark vandrer de kristne ikke glædesstrålende gennem deres byer med lys i hænderne for at vise verden, hvem de tror på, og minde hinanden om, hvad han betyder.

For kraften er svækket. Begejstringen er svækket. Ja, Gudstroen er svækket i det danske folk. Det véd vi jo godt, men vi taler ikke så ofte om det, for vi vil jo så nødig virke frelste, og vi er jo selv blufærdige med vores trosliv. Vi ville have det svært med at gå op gennem Søndergade med lys i hænderne og sang på læberne.

Hvorfor er det sådan med vores land og tid – og med os? Ja, det er jo en lang historie. Det er en lang historie, hvordan det gik, som det gik. Men sikkert er det, at troen er trængt i vores lille del af den store verden.

For mange mennesker har fundet andre guder end den ene Gud. Først og fremmest har mange mennesker ladet sig forlede af den moderne verdens drøm om det selvbeholdende og sejrende menneske. Det stærke individ, som ikke behøver en grænse for sit liv og en Himmel over sit hoved, for det ejer selv sit eget liv og anerkender ingen højere værdi end *jeg, mig og mit* – og derfor *lider* det. For det er en lidelse at skulle bære verden selv og at være sin egen gud; man ender med at sidde alene tilbage i sit eget mørke.

Kirkens opgave her på jorden er at vidne om lyset og fordrive mørket. Vi har ikke fejret kyndelmisse på gammel vis og båret lys gennem gaderne, men vi er sammen her i kirken, hvor der altid brænder lys på alteret, og hvor vi nu holder gudstjenester sammen, fordi vi har *lyst* til det. Denne gudstjeneste er vores stille fejring af lysmessen, og det er godt sådan, for her er der godt at være. Her kan vi lytte og synge, som dem, vi er – så det, vi hører, kan arbejde stille og roligt i os, og vi kan ende som dem, vi skal være.

I dag har vi hørt tre Bibellæsninger, der alle

har en fin forbindelse til fejringen af lysets genkomst. Vi hørte først et lille stykke fra 2. Mosebog om Moses, der kommer ned fra bjerget med lovtavlerne i hånden. Vidnesbyrdets to tavler, som der står, for tavlerne er jo et vidnesbyrd om, hvad Moses har oplevet på bjergets top.

Han har fået et svar fra sin Gud og han har set sin Gud – ligesom Job engang fik sit svar fra stormen og så ham, der skjuler sig i den. Da Moses kommer ned fra bjerget *stråler* hans ansigt. Hans blik bærer et efterskær af det, han har oplevet. Man kan se på ham, at det er sandt, hvad han fortæller. Han har set sin Gud, og han medbringer et budskab fra ham. Det er Lovens tavler, de ti bud, hvoraf optakten og det første bud jo lyder: *Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, ud af trællehuset: Du må ikke have andre guder end mig.*

Du må ikke have andre guder end mig. Dét er det grundlæggende. Og på Moses' ansigt kan de lyttende se, at det er denne sandhed, der skal lægge grunden under deres liv. Den stråler ud af hans ansigt!

Alt det her finder – for os kristne – sin udfoldelse og uddybning i de to andre af dagens tekster. I brevlæsningen hører vi Peter fortælle om, hvordan han og hans venner med egne øjne har set Jesu Majestæt. De har selv set deres konge, og de har forstået, at det er ham, den levende Gud har velbehag i – *Min søn jeg har velbehag i dig*, som vi synger det i Grundtvigs salme *Alle mine kilder skal være hos dig*, der handler om, hvordan Gud udpeger Kristus som sit kildevæld i verden.

De ord blev også sagt i Evangeliefortællingen i dag, hvor vi har hørt om den samme begivenhed, hvor Peter sammen med Jakob og Johannes følger med Jesus op på et højt bjerg og ser, hvordan han forvandles for deres øjne, så de forstår, hvem han er:

Hans ansigt lyste som solen, og hans klæder blev hvide som lyset.

Mens han endnu talte, se da overskyggede en lysende sky dem, og der lød en røst fra skyen: Det er min søn, i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham!

Da disciplene hører det, bliver de bange. Det er på en måde for meget for dem – for tæt på dem selv. Men Jesus svarer dem – kortfattet, som han så ofte er det: *Rejs jer, og frygt ikke!*

Rejs jer og frygt ikke – de ord skal vi tage til os; vi, som har vores vanskeligheder, men gerne vil lære at tro. For Guds ord kan aldrig forgå, og vi, der gerne vil høre det, har kun tre opgaver: At spidse vores ører, at glæde os over, hvad vi kan få at høre, og at fortælle andre om det.

Snart bliver det forår, og til allersidst ender alting godt:

*Verden vel ej, men I mig ser,
alt, hvad jeg siger, se, det sker;
fred være med eder alle!*

Amen.

”Det tager sin tid at blive præst”

– lidt om den første del af læretiden og om at fægte med åben pande

For nylig fik jeg en mail fra en af mine præstebekendte, ja, faktisk fra én af dem, der har været min egen præst. I afslutningen af mailen spurgte han mig, hvordan jeg mon havde det – hvordan jeg befandt mig som valgmenighedspræst. Jeg svarede ham dét, der er sandheden: At det tydeligvis tager sin tid at blive præst. Det er ikke noget, man bliver fra den ene dag til den anden, for det er et ualmindelig særpræget arbejde. Ja, det er jo netop ikke et arbejde i almindelig forstand, men et *kald*, som præsten både har modtaget fra sin menighed og sin Gud. Derfor er præstens arbejde både alvorligt, glædeligt og *vanskeligt*. Han skal tale til andre mennesker – og med andre mennesker – om alt dét, som vi jordiske småfolk kun kan have vores anelser om, og han skal hjælpe andre søgende sjæle med at spidse ører for den levende Guds eget ord, som kun kan optages i et blødt hjerte – og aldrig bliver andet end meningsløs snak, hvis det høres med hjernekasens støvede fornuft. Den slags tager det sin tid at finde ind i.

Jeg nævner det her, fordi det har sin naturlighed at gøre mig nogle overvejelser, nu hvor den første del af min læretid – det første år af min tid som jeres præst – er ved at være gået. Og jeg synes godt, at jeg kan delagtiggøre jer i lidt af det, der foregår i mig. Men selvfølgelig kun *lidt* af det, for det kan let blive for meget af det gode. I længden bliver et selvkredsende menneske træls at lytte til – og det gælder ikke mindst for en selvkredsende præst.

Men altså: Tiden er gået sin gang, og jeg

har gjort, hvad jeg nu kunne for at finde ud af, hvordan man er en ordentlig præst – og hvordan *jeg* skal være en ordentlig præst og udfylde det meget sammensatte virke, som I har betroet mig. Jeg har gjort, hvad jeg kunne for at finde ord til den kristne glæde ved menighedens gudstjenester, og både i kirkerummet og uden for det har jeg forsøgt at være mig selv og ikke lagt skjul på, hvor jeg står – både som menneske, som kristen og som borger i vores lille land. For jeg synes, at ærlighed og ligefremhed er det bedste for os alle, og hovedsagen i det menneskelige samliv er efter min klare opfattelse ikke, om vi er enige om alt, men om vi kan være sammen om en grundlæggende forståelse af, at menneskelivet er en glædelig gave og en vigtig opgave, som skal deles med andre for at få sin sande værdi. Hvis man er sammen om det livssyn, så kan man sagtens være uenige om det ene og det andet – og stadig være i stue sammen og endda få noget godt ud af hinanden. Men hvis man putter med sit ståsted og lægger skjul på sine holdninger af frygt for ikke at passe ind, så kan livet visne mellem fingrene på én. For *holdning* betyder *rank* ryg, og det er netop dét, livet og tiden kalder på: Mennesker med ranke rygge, som forstår, at alt ikke er lige-gyldigt, og som derfor både tør stå et sted, snakke med andre om, hvorfor de gør det, og også er i stand til at flytte sig, hvis de skulle blive klogere.

Før verden gik af lave, sang man altid under indmarchen i de danske gymnastiksale, og én af de sange, der ofte lød på læberne af landbo-gymnasterne var B. S. Ingemanns *I alle de riger og lande*. Den handler om gode gamle Holger Danske som et billede

på den ligefremhed, der bør kendetegne et frit menneskes liv. Det første vers af den lyder – som mange af de gamle grundtvigske gymnaster vil vide – sådan her:

*I alle de riger og lande,
hvorhen jeg i verden fór,
jeg fægted med åben pande
for hvad, jeg for alvor tror.*

Det var gode ord, da de i sin tid lød på unge, begejstrede læber, og dét er det stadig. For det var denne ligefremme vilje til at fægte med åben pande, der rejste den grundtvigske bevægelse som en levende og livskraftig kultur i det gamle landbrugssamfund. En kultur, der var så stærk og livsduelig, at den kunne trodse storbyens opblæste eliter og give jordbundne mennesker sans for, hvor stort og vigtigt et almindeligt menneskeliv er, hvis det leves med en stræben efter det gode, det sande og det skønne – ja, blandt andet det skønne gymnastiske legeme.

Som valgmenighedspræst vil jeg gerne knytte an til denne gamle grundtvigske fortælling om *Ånd, sandhed* og *kraft*, og hvis man vil det, må man bestræbe sig på altid at sige det, man mener er sandheden – og så må tidens gang sidenhen luge ud i det, der måtte vise sig at være egne påhæng og påfund.

Så jeg vil gerne fortsætte med at gøre, som

jeg har gjort: Både at være mig selv, når jeg forkynder den lyse kristne tro fra menighedens prædikestol, når jeg går omkring i det almindelige, mellemmenneskelige liv, og når jeg forfægter mit folkelige ståsted i de forskellige offentlige sammenhænge, hvor jeg ytrer mig.

Jeg håber, at I vil blive ved med at have mod på sådan en præst som mig, der gerne både vil være imødekommende over for jer alle og samtidig et åbenmundet holdningsmenneske. Hvis man har hørt eller læst noget, jeg har sagt eller skrevet, kan man altid spørge ind til, hvad jeg mon mente med det, og det vil glæde mig, hver gang nogen af jer måtte få lyst til at lukke munden op i enighed eller uenighed, når vi støder på hinanden derude i det fælles liv. For som nævnt: Vi mennesker behøver ikke at være enige i alt, for at få noget godt ud af hinanden, og det allervigtigste i det liv, vi skal leve sammen, har faktisk slet ikke noget at gøre med, hvad vi går rundt og synes og mener. Det allervigtigste er, at vores far, som er i Himlene, har valgt at kalde os alle for sine kære børn. Det er dette allervigtigste, *det hele* handler om i kirken.

Med ønsket om gode tider for *os alle*,

Johan Christian Nord

Ordinær generalforsamling

Der indkaldes til generalforsamling i Kjellerup og Omegns Valgmenighed.
Tirsdag d. 7. marts 2017 kl. 19.00 på Kirkebakken 13, 8620 Kjellerup.

Dagsorden efter vedtægterne:

1. Valg af dirigent.
2. Bestyrelsens beretning.
3. Fremlæggelse og godkendelse af det reviderede regnskab.
4. Fremlæggelse og godkendelse af budgetter.
5. Indkommende forslag.
6. Fastsættelse kontingent.
7. Valg af bestyrelsesmedlemmer:
Marianne Weigelt Kristensen
Mette Møller Nielsen
Svend Åge Thomsen

Valg af suppleanter:

- Birthe Nørgaard Jacobsen
Bo Sørensen
Alle modtager genvalg.
8. Præstens beretning.
 9. Eventuelt.

Forslag, der ønskes behandlet, skal indsendes til bestyrelsen senest 8 dage før generalforsamlingen.

Valgmenigheden er som sædvanlig vært ved traktementet denne aften. Mødebil kan bestilles på tlf. nr. 40581941

*På bestyrelsens vegne,
Svend Åge*

Valgmenighedens kor

Valgmenighedens kor mødes cirka en gang om ugen for at være sammen om sangen. Enhver, der har lyst til at synge – og blive bedre til at synge – er velkommen. Det foregår som oftest søndag morgen inden dagens gudstjeneste – enten i salen på Kirkebakken 13 eller på Vinderslev skole. Hvis man vil høre mere, kan man ringe eller skrive til organist og kapelmester Søren Bormann på:

soeren@bormann.dk / 60 70 27 39

Danske sprogbilleder – en dialektaften

I februar var jeg med til det meget underholdende foredrag i Valgmenigheden, ”Danske sprogbilleder – en dialektaften”. Et af de morsomme eksempler, Kjeld Høegh gav os, var nogle kapitler fra digterbonden Bastholm Nørgårds gendigtning på vendsselsk af Første Mosebog, Mæ å Moses.

Det var nemmere at forstå, da det blev læst op og dramatiseret lidt, end at se det på tryk. Men det hjælper at læse ordene højt – prøv selv!

Birthe Clausen

Verdens skabelse kapitel 1

I'en wi mesker wi bløw lawwe,
førri noenting war skabt,
war siel skowwi å så hawwe,
alts, i dunkel tåger tabt.

Himlen dæj war ints teste'e,
kun Worherres skaberhåj,
føst dæj da hans åj war re'e,
da kam både haw å såj.

Øwwer det hiele war en låmpskærm,
mæ det lys som kaldes sol,
å så stjanner som i mygswærm,
der ga lys, da Gu befol.

Men da sol skor ham i ywwen,
skabt Worherre da å næt.
Haj læ tjuren drej mæ skywwen,
hwis da hels a howwer ret?

Etter Herren haj ha hwilt sæ,
skilt haj blo'm å hwien a,
we det haj ku ints wær tjent mæ
sånt en relihe å ha.

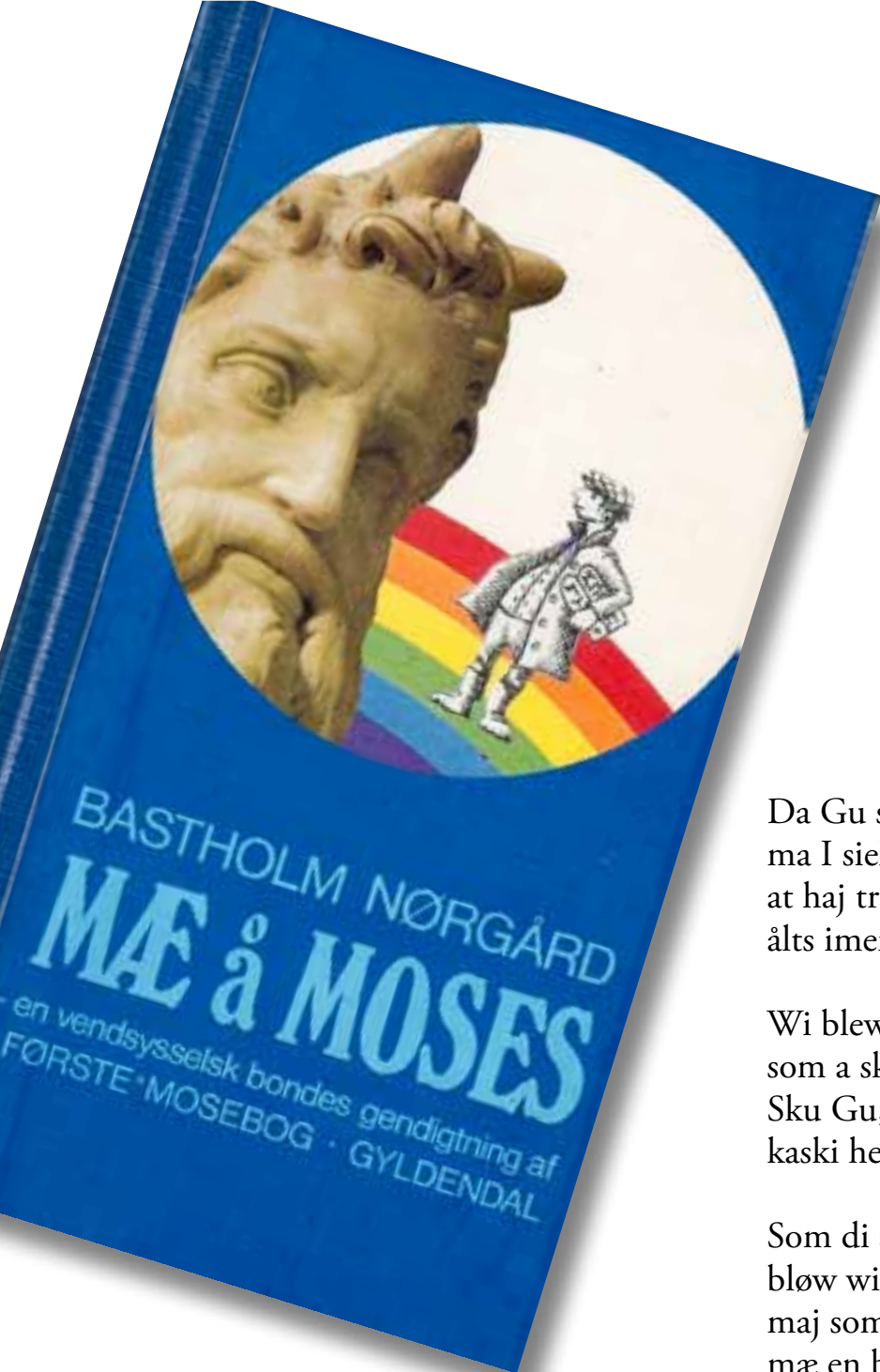
Derwe bløw der haw å lajjur,
sånt som også det fæk nawn,
såjn bløw lawwe om te ma,jur,
for at juren ku jør gawn.

Dernæst skabt haj almanakken,
Å så må,n, som haj ha glemt,
men så sme haj også jakken,
for å skaeb er ints så nemt.

Næst da war haj hielt på toppi,
Gu jik nærmest hielt amok.
Det war dyr, som haj jik op i,
haj ku slet ints skaeb sæ nok.

Fø'st så skabt haj fisk i stimer,
wimmels wrimmel bløw'e te
siel da awtenklokken kimer
femt da, bløw haj we å we.

Men så fæk haj fjer på hjernen
å skabt fowl i tusiwis,
kun we lys frå må'n å stjernen,
månskænsarbets – low å pris!

Så welsigt haj fisk å fowlen,
sånt at di ku la'w sæ siel,
mens haj hwilt sæ lidt på skowlen,
som haj brugt til kuen å miel.

Sjæ't da bløw Gu mier dristi
å skabt støjjer dyr på laj,
we det at haj faj no trist i
kun ska'b dyr mæ hans forstaj.

Da Gu so hans wrimmels wrimmel,
ma I siel om I wil trow,
at haj trak sæ te hans himmel,
ålt's imens haj skoggerlow.

Wi blew føst skabt etter mejje,
som a ska fortæl jer her.
Sku Gu, skønt mæ sorg å sej'e,
kaski heller ha læt wær?

Som di ajjer dyr på juren
bløw wi osse haj å hun,
maj som fåren, kwå'en som mu'ren,
mæ en bette fåskel kun.

Men haj skabt dem i sit bilde,
ga dem ålt's det haj ha skabt.
Wåj å dræk frå bæk å kilde,
ålt's det som wi sien hår tabt.

A ska ints blamér Worherre,
at haj faj ålt's såre godt,
for det *war'e*, men deswærre
så war me'ske ålt's for småt.

”At leve er lig med at reagere”

– En seminardag i Vedersø Præstegård om nation og kristendom set i lyset af Kaj Munks liv og forfatterskab

Museet ved Kaj Munks præstegård har sammen med Viborg Stift og Ribe Stift arrangeret en sammenkomst d. 13. marts, hvor der vil være oplæg og samtale om Kaj Munks tanker og deres mulige nutidige brugbarhed. Jeg deltager selv som én af talerne ved arrangementet og tænker, at det kan blive en spændende dag, så herunder får I opslaget, sådan som det er sendt ud fra arrangørerne. Hvis nogen vil med og kunne tænke sig at følges, har jeg i sagens natur fire pladser i min bil.

Johan Christian.

Kaj Munk tog altid selv stilling. For Kaj Munk var neutralitet det samme som at være afdød, udtalte han. Derfor var han parat til at dø for det, han troede på: Kristendommens sandhed og Danmarks frihed. Han opfordrede til personlig afgørelse og handling, fordi ”Kristus frelste os til et liv i aktivitet”. Vi vil i dette seminar belyse et af de store spørgsmål i tiden: Hvilket forhold til folk og nation sætter kristendommen den enkelte i? Hvordan er forholdet mellem den kristne og samfundet i dag? Hvad kan vi bruge Kaj Munks forfatterskab til i en kulturel brydningstid, en folkevandringsstid med larmende værdidebatter? Hvad skal reaktionen bestå i? Alle er velkomne!

Dagens program:

09.30-10.00	Kaffe
10.00-10.15	Velkomst og introduktion v/ valgmenighedspræst Hans Nørkjær
10.15-11.00	”Hvad skal vi reagere på?” Dobbeltdokumentation om forholdet mellem nation og kristendom v/ lektor, dr. Theol. Peter Lodberg og valgmenighedspræst, cand. mag. Johan Chr. Nord
11.00-11.15	Pause
11.15-12.00	Fælles debat med oplægsholderne
12.00-13.00	Frokost
13.00-14.00	Foredrag ”Om retten til kamp og viljen til offer – læsninger i Kaj Munks dramatiske forfatterskab” v/ sognepræst Anne Christine Benner:
14.00-14.30	Fælles drøftelse og opsamling
14.30-15.00	Afsluttende sang og genfortælling fra Kaj Munks ”Foråret så sagte kommer” v/ sognepræst Elise Balslev

Tidspunkt: Mandag den 13. marts 2017, kl. 9.30-15.00

Pris: 50 kr. (inkl. frokost og kaffe)

Tilmelding til Hans Nørkjær (senest onsdag den 1. marts) på: praest@lemvigvalgmenighed.dk

Løvspringstur onsdag den 10.maj – Holberg-teatertur

I år er løvspringsturen en teatertur. Vi mødes kl. 17.15 til let aftensmad i valgmenighedens sal. Herefter kører vi i privatbiler til Jysk Musikteater, hvor vi skal se Folke-teatrets ny-opsætning af Holbergs klassiske kommedie ”den politiske kandestøber”, der er på turné rundt i landet og nu kommer til det midtjyske. Folketeatret beskriver selv stykket sådan her:

”Holberg spejler den danske folkesjæl i en politisk komedie fuld af gakkede scenarier, bondske konflikter og spraglede karakterer. I stedet for at passe sit arbejde sidder kande-

støberen på kroen sammen med ligesindede og har en løsning på alle landets problemer. Det kommer den herskende magt for øre, og man kan ikke risikere, at hans luftkasteller får grobund. Kandestøberen udnævnes til borgmester og bliver viklet ind i et virvar af forklaringer, bilag og lokumsaftaler, der ikke holder i byretten.”

Vi glæder os til en god aften, der forhåbentlig både kan vække morskab og stemme til eftertanke!

Pris: 225 kr
Stykket var cirka to timer inklusive pause

Tilmelding til Johan Christian
senest 1. maj.

Valgmenighedens 100-års jubilæum

Den 14. oktober 2017 har Kjellerup og Omegns Valgmenighed 100 års jubilæum og det skal fejres! Der er nedsat et jubilæumsudvalg som består af Arne Christensen, Johan Christian Nord, Marianne W. Kristensen og Svend Åge Thomsen, og planlægningen af jubilæumsfejringen er i gang. I den forbindelse vil vi gerne spørge, om der er medlemmer, som har gamle billeder, også gamle konfirmandbilleder, fra menighedens historie liggende, og som vi må låne i forbindelse med jubilæet, hvor der blandt andet skal laves et jubilæumshæfte. Vi vil i det hele taget gerne høre fra medlemmer med idéer og historier, der kunne egne sig til et sådant hæfte.

Besøg af præsten

Man kan som tidligere nævnt altid få besøg af præsten – uanset om man har noget vigtigt på hjerte eller bare kaffe på kanden. Det er godt for mig at kende valgmenighedens medlemmer, og jeg tror også, det kan være godt for jer at lære mig at kende. Men jeg synes, som jeg også har nævnt tidligere og nu lige nævner en sidste gang, at det er skidt at løbe folk for meget på dørene uden at være blevet kaldet på. Så man skal endelig sige til, hvis man har lyst til at få besøg. Ring eller skriv, så aftaler vi en dag. Så enkelt er det.

Møder og foredrag i salen

Ja, nu nærmer vi os jo sommeren, så mødesæsonen er ved at nå sin afslutning. Mødeudvalget stikker hovederne sammen i forlængelse af generalforsamlingen og lægger et program for det næste års møder, som man vil kunne læse mere om i næste blad. Hvis man har en god idé eller bare et indfald, må man endelig lade dem slippe ud af munden eller ind i en e-mail. Vi tager gerne imod forslag!

7. marts kl. 19.00: Generalforsamling i valgmenighedens hus

Se mere under selvstændigt opslag her i bladet.

Torsdag d. 23. marts: Aftenforedrag ved præst og forfatter Sørine Gotfredsen

Nåde i narcissismens tid

Mennesket kommer nemt til at vende blikket for meget indad, og livet i den moderne verden opfordrer til det. Vi kalder det selvstændighed, individualitet og personlige valg, men narcissismen driver os rundt ved vore følelser og gør os dårligere til at tjene en sag og ære den anden. Med hjælp fra blandt andre Grundtvig og Kierkegaard samt den store litteratur forsøger Sørine Gotfredsen med udgangspunkt i sin bog *Løft blikket - Nåde i narcissismens tid* at hjælpe os tilbage til fast grund.

Onsdag d. 10. Maj, kl. 17.15: Løvspringstur til Midtjysk Musikteater

Se selvstændigt opslag her i bladet.

Lørdag d. 14. oktober: 100-års jubilæum for valgmenigheden

Dagen vil blive fejret på behørig vis med festgudstjeneste og efterfølgende traktement. Det endelige program kommer ud i næste blad.

Sørine Gotfredsen.

VALGMENIGHEDENS PRÆST:

Johan Christian Nord

Kirkebakken 13..... 8688 1110
2860 9120

johan.chr.nord@gmail.com

VALGMENIGHEDENS BESTYRELSE:

Alle - 8620 Kjellerup.

Svend Aage Thomsen, formand

Lindevej 30 8688 1941 / 4058 1941
sv.aage.thomsen@hotmail.com

Anette Skorstengaard, næstformand

Illervej 16..... 2141 7666
fam.skorstengaard@gmail.com

Mette Møller Nielsen, kasserer,

Mausingvej 20..... 8688 6789
mmn@fibermail.dk

Marianne Weigelt Kristensen

Engholmsvej 2..... 8689 3738
mausing@it.dk

Jytte Haarup Jensen - sekretær

Haugevej 20..... 8770 3040
hlolk@live.dk

Anni Lolk

Borgergade 99a, 1.tv,
8600 Silkeborg..... 8674 1274

Arne Christensen

Humblebogen 13,
8620 Kjellerup 2174 5517

VALGMENIGHEDENS FORRETNINGSFØRER:

Dorthe Kaa

Aabenraavej 28, 8600 Silkeborg.
Træffes mandag aften på..... 2162 6821
dorthe-thomas@webspeed.dk
www.kjellerupvalgmenighed.dk

Præsten meddeler

Jeg træffes døgnet rundt på valgmenighedens nummer 86 88 11 10. Hvis der ikke svares på fastnettelefonen, kan man ringe på mobilnummeret 28 60 91 20, ligesom man naturligvis også altid er velkommen til at skrive en e-mail til mig på johan.chr.nord@gmail.com – eller ringe på døren ved Kirkebakken 13, hvor jeg vil være hjemme det meste af tiden.

Johan Christian Nord

Siden sidst

Døde

Niels Henry Poulsen, Kjellerup
Jens Christian Skov Jensen, Kjellerup
Elna Marie Fisker, Kjellerup

G U D S T J E N E S T E R

*Hvor intet andet er anført
finder gudstjenesten sted
kl. 10.30.*

HØRUP KIRKE

VINDERSLEV KIRKE

LEVING KIRKE

5. marts	1. søndag i fasten	Levring
12. marts	2. søndag i fasten	Hørup
19. marts	3. søndag i fasten	Ingen
26. marts	Midfaste	Ingen
2. april	Marie Bebudelse	Vinderslev
9. april	Palmesøndag	Hørup
12. april	Fællesgudstjeneste for plejehjemsbeboere og pensionister sammen med sognemenigheden.	Hørup kl. 14.
13. april	Skærtorsdag	Vinderslev
14. april	Langfredag	Levring
16. april	Påskedag	Hørup
17. april	2. påskedag	Ingen
23. april	1. søndag efter påske	Hørup
30. april	2. søndag efter påske	Ingen
7. maj	3. søndag efter påske	Levring
12. maj	Store Bededag, fredag	Vinderslev kl. 10.00
	Konfirmation	
14. maj	4. søndag efter påske	Hørup
21. maj	5. søndag efter påske	Ingen
25. maj	Kr. Himmelfart, torsdag	Ingen
28. maj	6. søndag efter påske	Hørup
4. juni	Pinsedag	Levring
5. juni	2. Pinsedag	Ingen
11. juni	Trinitatis søndag	Hørup
18. juni	1. søndag efter Trinitatis	Levring
25. juni	2. søndag efter Trinitatis	Ingen
2. juli	3. søndag efter Trinitatis	Levring
9. juli	4. søndag efter Trinitatis	Vinderslev

**Valgmenighedens gratis kirkebil kan bestilles fra og til egen dør
hos Thorning Taxa 86 88 01 75, helst dagen før.**

KJELLERUP OG OMEGNS
VALGMENIGHED

Kirkebakken 13 • 8620 Kjellerup
Tlf. 86 88 11 10
www.kjellerupvalgmenighed.dk

Motiv fra Vinderslev kirke.

